

Dlužnice Ústřední sociální pojišťovna v P. tvrdíc, že exekuční titul, rozsudek pojišťovacího soudu v R. ze dne 19. září 1933 pozbyl účinnosti vydáním nového výměru podle § 135 odst. 1 zákona čís. 221/24 sb. z. a n. ve znění zák. čís. 184/28 sb. z. a n. navrhla, by exekuce, proti ní Annou B-ovou vedená, byla podle § 39 čís. 1 ex. ř. zrušena. P r v ý s o u d návrhu nevyhověl z toho důvodu, že pravoplatný rozsudek pojišťovacího soudu může býti prohlášen bezúčinným jen soudním rozsudkem, nikoliv výrokem správním nebo dokonce výměrem samotné povinné pojišťovny. R e k u r s n í s o u d stížnosti povinné změnil usnesení prvního soudu a exekuci zrušil. D ů v o d y: Jest mylný názor, že rozsudek pojišťovacího soudu, tvořící exekuční titul, mohl by býti zbaven účinnosti opětně jenom výrokem soudním, a že nemůže pozbyti účinnosti výrokem správním a dokonce nikoliv výrokem povinné strany, kterou v tomto případě jest Ústřední sociální pojišťovna. Strana povinná ve své stížnosti cituje též rozhodnutí nejvyššího soudu uveřejněné pod čís. 256 sb. n. s. a rekursnímu soudu nezbývá nežli na jeho vývody poukázati. Dle něho s hlediska § 39 čís. 1 ex. ř. záleží jenom na tom, zda exekuční titul byl úřadem k tomu povoláním v zákonité formě a pravoplatným způsobem zrušen, účinnosti zbaven nebo neplatným prohlášen a jest naproti tomu lhostejno, zda oním úřadem byl soud a zda formou rozhodnutí byl právě rozsudek.

N e j v ý š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací recurs není opodstatněn a odkazuje se rekurentka v první řadě na odůvodnění napadeného usnesení. Stačí dodati: Ze znění § 39 č. 1 ex. ř. plyne, že neúčinnost exekučního titulu nemusí býti vyslovena právě rozsudkem, nýbrž stačí, i když byl jinak prohlášen za neúčinný — ovšem při splnění zákonných předpokladů. Avšak o to tu nejde. Rozsudek pojišťovacího soudu v R. z 19. září 1933, vyměřující invalidní důchod stěžovatelce dle poměrů v době jeho vynesení, nebyl jako takový ani za neplatný uznán ani nebyl zrušen, nýbrž Ústřední sociální pojišťovna po lékařské prohlídce, vzhledem ku změněným zdravotním poměrům stěžovatelky, výplatu jejího invalidního důchodu výměrem ze dne 30. března 1934 od 23. dubna 1934 zastavila, k čemuž dle § 135 zákona ze dne 9. října 1924 č. 221 sb. z. a n. byla povolána. Tím se stal onen rozsudek, založený na jiném skutkovém základě, bezpředmětným. Stěžovatelka ani v rekursu netvrdí, že vzhledem k ustanovení §§ 191, 192, 193 a 196 cit. zák. podala včas a s úspěchem žalobu proti uvedenému výměru Ústřední sociální pojišťovny. Žalobní nárok její tudíž dle § 193 cit. zák. zanikl.

Čís. 14249.

Lhůta k obnově nesporného řízení podle § 49 zák. čís. 100/31 Sb. z. a n. jest šestiměsíční a počíná se v případě, že základní řízení se skon-

čilo usnesením rekursního soudu (třebas potvrzujícím usnesení prvního soudu) dnem následujícím po uplynutí 15 dní od doručení rozhodnutí rekursního soudu.

(Rozh. ze dne 19. března 1935, R III 141/35; důvody viz Úr. sb. č. 2020.)

Čís. 14250.

Výpověď služebního poměru je účinná, stala-li se doporučeným dopisem k rukám člena domácnosti zaměstnance (jeho manželky).

(Rozh. z 20. března 1935 Rv III 763/34; důvody viz Úr. sb. č. 2022.)

Čís. 14251.

Vymáhající věřitel může se domáhati vyjevovací přísahy, i když nevedl dříve exekuci na nemovitost a na pohledávky povinného.

(Rozh. ze dne 21. března 1935, R I 188/35.)

Vymáhající věřitel navrhl zahájení řízení podle § 47 ex. ř. proti povinnému. **P r v ý s o u d** tomuto návrhu nevyhověl z těchto důvodů: Podle § 47 ex. ř. odst. 2 lze nařídit dlužníku složení manifestační přísahy v případě, že u dlužníka nebyly nalezeny věci, které mohly být vzaty do exekuce, nebo byly shledány jen takové věci, jejichž nedostatečnost pro jejich malou hodnotu nebo zástavní práva pro jiné věřitele již zřízená, jasně najevo vychází. Tyto předpoklady zde nejsou, poněvadž věci zabaveny byly a třebaže byly podány třetími osobami vylučovací žaloby, není jisto, jaký bude výsledek těchto sporů, a nevychází jasně najevo zástavní práva nebo nároky třetích osob, které by vylučovaly exekuci. Návrh na zavedení manifestačního řízení podle § 47 ex. ř. je při nejmenším předčasný. **R e k u r s n í s o u d** k návrhu vymáhajícího věřitele změnil usnesení prvního soudu a návrhu na řízení podle § 47 ex. ř. vyhověl. **D ů v o d y:** Za podmínek § 47 odst. 2 ex. ř. lze žádati za vyjevovací přísahu bez ohledu na to, zda exekuce na nemovitosti nebo jiná práva dlužníková byla zahájena nebo skončena (rozh. čís. 10827). Uvedené podmínky jsou splněny, poněvadž, pokud jde o položky, na něž třetí osoby neuplatňují právo vlastnické, jsou věci ty takové ceny, že jejich nedostatečnost pro jejich malou hodnotu jasně najevo vychází. Pokud pak jde o ostatní vylučované předměty, na něž jiné osoby uplatňují nároky činící exekuci nepřipustnou, stačí pro vyhovění návrhu, že na tyto předměty jiné osoby nároky činí, nechť se tak stane jakýmkoli způsobem, a jest proto nerozhodno, jaký bude výsledek ve sporech excindačních, neboť dle dnešního stavu nároky ty činěny jsou, a to stačí k odůvodnění návrhu podle § 47 odst. 2 ex. ř.